

Europeiska unionens officiella tidning

L 327

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

13 december 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 1463/2007 av den 12 december 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

Kommissionens förordning (EG) nr 1464/2007 av den 12 december 2007 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i november 2007 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001 3

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1465/2007 av den 12 december 2007 om ändring av bilaga V till rådets förordning (EG) nr 752/2007 om kvantitativa begränsningar för vissa stålprodukter från Ukraina** 6

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1466/2007 av den 12 december 2007 om förbud mot fiske efter kummel i ICES-områdena VIII c, IX och X, i EG-vatten i CECAF 34.1.1 med fartyg som seglar under portugisisk flagg** 8

- II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2007/829/EG:

- ★ Rådets beslut av den 5 december 2007 om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets generalsekretariat samt om upphävande av beslut 2003/479/EG 10

IV Andra rättsakter

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

- ★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 90/04/KOL av den 23 april 2004 om ändring för fjortiosjätte gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom att ett nytt kapitel införs som kapitel 24C: Tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst 21

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1875/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EUT L 360 av den 19.12.2006) 32
- ★ Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1459/2007 av den 10 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1858/2005 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Sydafrika (EUT L 326 av den 12.12.2007) 32

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1463/2007

av den 12 december 2007

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 756/2007 (EUT L 172, 30.6.2007, s. 41).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 12 december 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	IL	168,9
	MA	91,0
	TN	157,6
	TR	108,7
	ZZ	131,6
0707 00 05	JO	209,9
	MA	47,6
	TR	89,2
	ZZ	115,6
0709 90 70	JO	149,8
	MA	56,0
	TR	108,3
	ZZ	104,7
0709 90 80	EG	359,4
	ZZ	359,4
0805 10 20	AR	12,5
	AU	10,4
	BR	25,6
	SZ	31,4
	TR	100,7
	ZA	38,2
	ZW	20,3
	ZZ	34,2
0805 20 10	MA	79,8
	ZZ	79,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	32,2
	IL	66,9
	TR	72,7
	ZZ	57,3
0805 50 10	EG	80,9
	IL	82,7
	TR	105,4
	ZA	65,9
	ZZ	83,7
0808 10 80	AR	79,2
	CA	97,8
	CL	86,0
	CN	76,4
	MK	30,6
	US	87,4
	ZA	82,4
	ZZ	77,1
0808 20 50	AR	71,4
	CN	40,6
	TR	145,7
	US	107,8
	ZZ	91,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1464/2007**av den 12 december 2007****om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i november 2007 om importlicens för vissa mjölkprodukter inom ramen för vissa tullkvoter enligt förordning (EG) nr 2535/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽²⁾, särskilt artikel 7.2, och

av följande skäl:

Ansökningar som har lämnats in under perioden 20–30 november 2007 med avseende på vissa kvoter som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr

1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter ⁽³⁾, avser för vissa produkter större kvantiteter än de som är tillgängliga. Därför bör tilldelningskoefficienter fastställas för de kvantiteter som ansökningarna gäller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tilldelningen av importlicenser för produkter enligt del I.A, I.D, I.E, I.F, I.H och I.I i bilaga I till förordning (EG) nr 2535/2001 och för vilka ansökan lämnats in under perioden 20–30 november 2007 skall de koefficienter tillämpas som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 13 december 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1152/2007 (EUT L 258, 4.10.2007, s. 3). Med verkan från den 1 juli 2008 ersätts förordning (EG) nr 1255/1999 av förordning (EG) nr 1234/2007 (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 289/2007 (EUT L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 29. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 487/2007 (EUT L 114, 1.5.2007, s. 8).

BILAGA I.A

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4590	100 %
09.4599	100 %
09.4591	100 %
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	100 %
09.4595	1,396665 %
09.4596	100 %

BILAGA I.D

Produkter med ursprung i Turkiet

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4101	—

BILAGA I.E

Produkter med ursprung i Sydafrika

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4151	—

BILAGA I.F

Produkter med ursprung i Schweiz

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4155	—

BILAGA I.H

Produkter med ursprung i Norge

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4179	100 %

BILAGA I.I

Produkter med ursprung i Island

Kvotnummer	Tilldelningskoefficient
09.4205	100 %
09.4206	100 %

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1465/2007**av den 12 december 2007****om ändring av bilaga V till rådets förordning (EG) nr 752/2007 om kvantitativa begränsningar för vissa stålprodukter från Ukraina**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 752/2007 av den 30 maj 2007 om förvaltning av vissa importbegränsningar för vissa stålprodukter från Ukraina ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen och Ukrainas regering undertecknade den 18 juni 2007 ⁽²⁾ ett avtal om handel med vissa stålprodukter (nedan kallat *avtalet*).
- (2) Artikel 10.1 i avtalet föreskriver att avtalet automatiskt ska förnyas från år till år, under förutsättning att ingendera parten skriftligen underrättar den andra parten om uppsägning av avtalet senast sex månader innan det upphör att gälla, och att kvantiteterna i varje produktgrupp ska ökas med 2,5 % varje gång avtalet förnyas.

(3) Ukraina har inte underrättat kommissionen om uppsägning av avtalet. Avtalet kommer därför automatiskt att förnyas och kvantiteterna i varje produktgrupp kommer att ökas med 2,5 %.

(4) Förordning (EG) nr 752/2007 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De kvantitativa begränsningar för år 2007 som anges i bilaga V till förordning (EG) nr 752/2007 ska ersättas med de kvantitativa begränsningar som anges för år 2008 i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008. Den ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2007.

På kommissionens vägnar

Peter MANDELSON

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 178, 6.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178, 6.7.2007, s. 24.

BILAGA

KVANTITATIVA BEGRÄNSNINGAR FÖR ÅR 2008

		(ton)
Produkter	2008	
SA. Valsade platta produkter		
SA1. Rullar	194 750	
SA2. Grovplåt	399 750	
SA3. Andra valsade platta produkter	143 500	
SB. Långa produkter		
SB1. Profiler	51 250	
SB2. Valstråd	199 875	
SB3. Andra långa produkter	363 875	

Anm.: SA och SB är produktkategorier.

SA1–SA3 och SB1–SB3 är produktgrupper.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1466/2007**av den 12 december 2007****om förbud mot fiske efter kummel i ICES-områdena VIII c, IX och X, i EG-vatten i CECAF 34.1.1 med fartyg som seglar under portugisisk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 41/2007 av den 21 december 2006 om fastställande för 2007 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2007.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2007 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2007 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Efter den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 december 2007.

På kommissionens vägnar
Fokion FOTIADIS
Generaldirektör för fiske och
havsfrågor

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 865/2007 (EUT L 192, 24.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1967/2006 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11). Rättad i EUT L 36, 8.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 15, 20.1.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 898/2007 (EUT L 196, 28.7.2007, s. 22).

BILAGA

Nr	86
Medlemsstat	Portugal
Bestånd	HKE/8C3411
Art	Kummel (<i>Merluccius merluccius</i> .)
Område	VIII c, IX och X, EG-vatten i CECAF 34.1.1
Datum	24.11.2007

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 5 december 2007

**om anställningsvillkoren för nationella experter och militärer som är utstationerade vid rådets
generalsekretariat samt om upphävande av beslut 2003/479/EG**

(2007/829/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 28.1,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 207.2, och

av följande skäl:

- (1) Utstationerade nationella experter (nedan kallade "nationella experter") och utstationerade nationella militärer (nedan kallade "nationella militärer") kan vara rådets generalsekretariat (nedan kallat "generalsekretariatet") till nytta genom sitt stora professionella kunnande och sin erfarenhet, i synnerhet på områden där sådan sakkunskap inte är omedelbart tillgänglig.
- (2) Detta beslut bör främja det utbyte av professionella erfarenheter av och kunskaper om europeisk politik som sker genom att experter från medlemsstaternas offentliga förvaltning eller internationella organisationer tillfälligt tjänstgör vid generalsekretariatet.
- (3) Nationella experter bör hämtas från den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna eller från internationella organisationer.

- (4) De rättigheter och skyldigheter för nationella experter och militärer som föreskrivs i detta beslut bör garantera att de utför sina uppgifter helt och hållet i generalsekretariatets intresse.

- (5) Med tanke på att de nationella experternas och militärernas arbete är tidsbegränsat och att de har en särskild ställning, bör de inte ha ansvar för att vid generalsekretariatet utöva offentligrättsliga befogenheter, utom vid undantag som fastställs i detta beslut.

- (6) I detta beslut fastställs alla anställningsvillkor för utstationerade nationella experter och militärer och beslutet bör tillämpas oavsett varifrån de budgetmedel som används för att täcka kostnaderna kommer.

- (7) Särskilda bestämmelser bör vidare fastställas för sådana nationella militärer vid rådets generalsekretariat som ska utgöra Europeiska unionens militära stab.

- (8) Eftersom dessa anställningsvillkor ersätter anställningsvillkoren i rådets beslut 2003/479/EG⁽¹⁾, bör dessa upphöra att gälla utan att det påverkar den fortsatta tillämpningen av alla de utstationeringar som pågår då detta beslut träder i kraft.

⁽¹⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 72. Beslutet senast ändrat genom beslut 2007/456/EG (EUT L 173, 3.7.2007, s. 27).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Dessa anställningsvillkor ska tillämpas på nationella experter som är utstationerade vid rådets generalsekretariat av medlemsstaternas offentliga myndigheter. De ska också tillämpas på experter som är utstationerade från en internationell organisation.

2. De personer som omfattas av dessa anställningsvillkor ska förbli i sina arbetsgivares tjänst under hela utstationeringen och fortsätta att avlönas av denne arbetsgivare.

3. Generalsekretariatet ska på grundval av behov och tillgängliga budgetmedel besluta om anställningen av nationella experter. Den ställföreträdande generalsekreteraren ska fastställa villkoren för anställningen.

4. Utom i fall då den ställföreträdande generalsekreteraren beviljar undantag från denna regel, ska nationella experter vara medborgare i någon av medlemsstaterna; ett sådant undantag är inte möjligt inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) och den gemensamma europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP). De nationella experterna ska rekryteras på största möjliga geografiska bas bland medlemsstaternas medborgare. Medlemsstaterna och generalsekretariatet ska samarbeta för att i största möjliga utsträckning säkerställa jämvikt mellan kvinnor och män samt jämställdhet.

5. Utstationeringen ska ske genom skriftväxling mellan generalsekretariatets generaldirektorat för personal och administration och den berörda medlemsstatens ständiga representation eller i förekommande fall den internationella organisationen. Utstationeringsorten ska anges i skriftväxlingen. Ett exemplar av anställningsvillkoren för nationella experter vid generalsekretariatet ska åtfölja skriftväxlingen.

Artikel 2

Utstationeringens längd

1. Utstationeringens längd får inte understiga sex månader och inte överstiga två år och får förlängas flera gånger, men den sammanlagda längden får inte överstiga fyra år.

2. Genom undantag från punkt 1 får utstationeringen av en nationell expert som ska delta i förberedelserna av militära eller civila insatser eller undersöka hur dessa ska inledas understiga sex månader.

3. Den planerade utstationeringstiden ska vara fastställd från början genom den skriftväxling som avses i artikel 1.5. Samma förfarande ska tillämpas om utstationeringen förnyas.

4. En nationell expert som redan har varit utstationerad vid generalsekretariatet kan utstationeras på nytt, om inte annat följer av tillämpliga interna bestämmelser om längsta tillåtna tid för deras tjänstgöring vid generalsekretariatets avdelningar, och alltid på följande villkor:

a) Den nationelle experten ska fortsätta att uppfylla villkoren för utstationering.

b) Minst sex år ska ha gått mellan den föregående utstationeringens slut och en ny utstationering. Om den nationelle experten har fått ett nytt avtal vid utgången av den första utstationeringen, ska sexårsperioden börja löpa vid utgången av detta avtal. Denna bestämmelse ska inte hindra generalsekretariatet från att godta utstationering av en nationell expert vars första utstationering har varat mindre än fyra år, men i så fall får den nya utstationeringen inte överskrida den återstående delen av fyraårsperioden.

c) Den period som anges i led b ska avkortas till tre år, om den första utstationeringens längd understiger sex månader.

Artikel 3

Utstationeringsort

Nationella experter ska tjänstgöra i Bryssel, vid något av generalsekretariatets sambandskontor eller på någon annan plats där Europeiska unionen är verksam enligt ett beslut som fattats av rådet. Utstationeringsorten får ändras under utstationeringen genom ny skriftväxling i enlighet med artikel 1.5, om det inte ingick i den ursprungliga skriftväxlingen att orten kunde komma att ändras. Den myndighet som utstationerar den nationelle experten ska hållas underrättad om eventuella ändringar av utstationeringsorten.

Artikel 4

Arbetsuppgifter

1. En nationell expert ska bistå generalsekretariatets tjänstemän och tillfälligt anställda samt utföra de arbetsuppgifter som han får sig tilldelade.

De olika uppgifterna ska i samförstånd fastställas av generalsekretariatet och den förvaltning som utstationerar den nationella experten, med hänsyn till avdelningarnas intressen och den sökandes kvalifikationer.

2. En nationell expert får delta i tjänsteresor och möten endast

a) om det sker tillsammans med en tjänsteman eller tillfälligt anställd vid generalsekretariatet, eller

b) om den nationelle experten är ensam, som observatör eller i informationssyfte.

Den nationelle experten kan inte binda generalsekretariatet utåt, utom efter särskilt förordnande från den berörda avdelningens generaldirektör, på bemyndigande av generalsekreteraren/den höge representanten.

3. Generalsekretariatet ska ensamt ha ansvaret för att godkänna resultaten av de arbetsuppgifter som en nationell expert genomför.

4. De berörda avdelningarna inom generalsekretariatet, den nationelle expertens arbetsgivare och den nationelle experten själv ska göra allt för att undvika att intressekonflikter föreligger eller uppstår i samband med de arbetsuppgifter den nationelle experten genomför under sin utstationering. Generalsekretariatet ska därför i god tid ge den nationelle experten och dennes arbetsgivare fullständig information om planerade arbetsuppgifter och be den nationelle experten och arbetsgivaren att skriftligt intyga att de inte känner till någon anledning till att den nationelle experten inte bör ges dessa uppgifter. Den nationelle experten ska särskilt uppmanas att redovisa eventuella konflikter som kan uppstå mellan hans familjeförhållanden (i synnerhet nära familjemedlemmars yrkesverksamhet och deras eller egna betydande ekonomiska intressen) och de planerade arbetsuppgifterna under utstationeringen.

Arbetsgivaren och den nationelle experten ska förbinda sig att till generalsekretariatet anmäla alla förändrade omständigheter under utstationeringen som kan ge upphov till sådana konflikter.

5. Om generalsekretariatet anser att de uppgifter som anförtros den nationella experten kräver särskilda säkerhetsåtgärder, ska en säkerhetsprövning genomföras innan den nationelle experten utstationeras.

6. Vid underlåtenhet att följa bestämmelserna i punkterna 2, 3, 4 och 7 ska generalsekretariatet ha rätt att avsluta den nationella expertens utstationering i enlighet med artikel 8.2 c.

7. Genom undantag från punkt 1 första stycket och punkt 2 första stycket får ställföreträdande generalsekreteraren, på förslag av generaldirektören för den avdelning där den nationelle experten tjänstgör, tilldela den nationelle experten särskilda uppgifter och bemyndiga honom att genomföra ett eller flera sär-

skilda uppdrag efter att ha förvässat sig om det inte föreligger några intressekonflikter.

Artikel 5

Rättigheter och skyldigheter

1. Under utstationeringsperioden ska följande gälla:

a) En nationell expert ska fullgöra sina uppgifter och uppträda helt och hållet i rådets intresse.

b) En nationell expert ska avstå från varje handling, särskilt från offentliga uttalanden, som kan skada tjänstens anseende.

c) En nationell expert som i sin tjänsteutövning har att ta ställning till en fråga vars handläggning eller resultat är av ett sådant personligt intresse för honom att det kan påverka hans oberoende ställning ska meddela chefen för den avdelning där han tjänstgör detta.

d) En nationell expert får inte, vare sig ensam eller tillsammans med andra, offentliggöra eller låta offentliggöra texter som har samband med Europeiska unionens verksamhet utan att ha fått tillstånd på de villkor och enligt de regler som gäller vid generalsekretariatet. Tillstånd får endast vägras om det planerade offentliggörandet riskerar att äventyra Europeiska unionens intressen.

e) Alla rättigheter som är förbundna med arbete som utförts av en nationell expert i tjänsteutövningen ska tillhöra generalsekretariatet.

f) En nationell expert ska vara bosatt antingen på utstationeringsorten eller på ett sådant avstånd från den att det inte hindrar honom från att fullgöra sin verksamhet.

g) En nationell expert ska bistå och råda sina överordnade där han är utstationerad och svara inför dessa för att de uppgifter som tilldelats honom utförs.

h) En nationell expert får inte ta emot instruktioner angående tjänsteutövningen från sin arbetsgivare eller nationella regering. Han får inte bedriva någon verksamhet för sin arbetsgivare eller regering eller för andra personer, privata företag eller offentliga organ.

2. En nationell expert ska både under och efter utstationeringen iaktta fullständig tystnadsplikt vad gäller de uppgifter och den information som kommer till hans kännedom under eller i samband med tjänsteutövningen. Han får inte på något sätt för en obehörig person avslöja innehållet i handlingar eller lämna ut uppgifter som inte redan lagligen har offentliggjorts och inte heller använda dem för personlig vinning.

3. Efter utstationeringens slut ska den nationella experten även fortsättningsvis vara bunden av skyldigheten att handla med integritet och diskretion vid utförande av de nya arbetsuppgifter som åläggs honom och vid accepterande av vissa tjänster eller förmåner.

I detta syfte ska den nationella experten under de tre år som följer på utstationeringsperioden utan dröjsmål meddela generalsekretariatet de åligganden eller arbetsuppgifter som han ska utföra för sin arbetsgivare vilka kan ge upphov till intressekonflikter med de arbetsuppgifter som han utförde under utstationeringen.

4. Den nationelle experten ska iaktta de säkerhetsregler som gäller vid generalsekretariatet.

5. Vid underlåtenhet att följa någon av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 4 under utstationeringen ska generalsekretariatet ha rätt att avsluta en nationell experts utstationering i enlighet med artikel 8.2 c.

Artikel 6

Utbildningsnivå, yrkeserfarenhet och språkkunskaper

1. För att få utstationeras som nationell expert vid generalsekretariatet krävs det minst tre års yrkeserfarenhet på heltid i en administrativ, vetenskaplig, teknisk, rådgivande eller arbetsledande befattning som är likvärdig med en befattning inom tjänstegrupperna AD eller AST enligt tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna. Arbetsgivare varifrån en nationell expert hämtas ska före utstationeringen lämna in en redogörelse för expertens anställning under de föregående tolv månaderna till generalsekretariatet.

2. Nationella experter ska för att kunna utföra sina uppgifter ha fördjupade kunskaper i ett gemenskapsspråk och tillfredsställande kunskaper i ett annat gemenskapsspråk.

Artikel 7

Avbrott i utstationeringen

1. Generalsekretariatet kan godkänna att utstationeringen avbryts och fastställa villkor för detta. Under sådana avbrott ska följande gälla:

- a) Traktamenten och tillägg enligt artiklarna 15 och 16 ska inte betalas ut.
- b) Kostnader enligt artiklarna 18 och 19 ska endast ersättas om avbrottet sker på generalsekretariatets begäran.

2. Generalsekretariatet ska informera den nationelle expertens arbetsgivare.

Artikel 8

Avslutande av utstationeringen

1. Om inte annat följer av punkt 2, kan utstationeringen avslutas på begäran av antingen generalsekretariatet eller den nationelle expertens arbetsgivare, med tre månaders varsel, eller på begäran av den nationelle experten, med samma varsel och med förbehåll för generalsekretariatets godkännande.

2. Utstationeringen kan i undantagsfall avslutas utan varsel

- a) av den nationelle expertens arbetsgivare, om dennes vitala intressen kräver det,
- b) enligt överenskommelse mellan generalsekretariatet och arbetsgivaren, på begäran av den nationelle experten riktad till båda parter, om den nationelle expertens vitala, personliga eller yrkesmässiga intressen kräver det,
- c) av generalsekretariatet, om den nationelle experten inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt dessa anställningsvillkor. Den nationelle experten ska innan något beslut fattas ges tillfälle att försvara sig.

3. Om utstationeringen avslutas i enlighet med punkt 2 c, ska generalsekretariatet omedelbart underrätta arbetsgivaren.

KAPITEL II

ARBETSVILLKOR

Artikel 9

Social trygghet

1. Den nationelle expertens arbetsgivare ska före utstationeringen till generalsekretariatet överlämna ett intyg som styrker att den nationelle experten under utstationeringen kommer att omfattas av de socialförsäkringsbestämmelser som gäller för den offentliga förvaltning eller internationella organisation där den nationelle experten är anställd och att den förbinder sig att stå för alla kostnader som uppstår i utlandet.

2. Från och med den dag då tjänstgöringen börjar ska den nationelle experten vara olycksfallsförsäkrad. Generalsekretariatet ska förse honom med en kopia av villkoren för detta skydd den dag då han inställer sig vid behörig avdelning inom generaldirektoratet för personal och administration för att uppfylla formaliteterna i samband med utstationeringen.

3. När det krävs en tilläggsförsäkring eller en särskild försäkring i samband med ett uppdrag i vilket den nationelle experten deltar enligt artikel 4.2 och artikel 20 eller när specifika risker på utstationeringsorten motiverar detta, ska kostnaderna för dessa bäras av generalsekretariatet.

Artikel 10

Arbets tid

1. Arbets tiden för en nationell expert ska överensstämma med de regler som gäller inom generalsekretariatet. Dessa regler får ändras av den ställföreträdande generalsekreteraren om tjänsten så kräver.

2. En nationell expert ska arbeta heltid under hela utstationeringen. Efter en vederbörligen motiverad begäran från ett generaldirektorat kan generaldirektören för personal och administration tillåta deltidarbete för en nationell expert efter godkännande av dennes arbetsgivare, om detta är förenligt med generalsekretariatets intressen.

3. En nationell expert som har fått deltidarbete godkänt ska tjänstgöra minst halva den normala arbets tiden.

4. Den ersättning som gäller inom generalsekretariatet för skiftarbete eller beredskap kan beviljas de nationella experterna.

Artikel 11

Frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall

1. Vid frånvaro på grund av sjukdom eller olycksfall ska den nationelle experten så snart som möjligt meddela sin närmaste överordnade och uppge sin aktuella adress. Han ska lämna in ett läkarintyg om frånvaron är längre än tre dagar och kan bli ombedd att genomgå en läkarundersökning anordnad av generalsekretariatet.

2. Om frånvaron på grund av sjukdom eller olycksfall vid flera tillfällen som vardera är högst tre dagar sammanlagt överskrider tolv dagar under en tolv månaders period, ska den nationelle experten lämna in ett läkarintyg för all ytterligare frånvaro på grund av sjukdom.

3. Om sjukledigheten överskrider en månad eller den tid som den nationelle experten har tjänstgjort, om denna är längre, ska de ersättningar som avses i artikel 15.1 och 15.2 automatiskt upphöra. Denna bestämmelse ska inte gälla vid sjukdomsfall som har samband med graviditet. Sjukledigheten kan inte fortsätta efter det att den berörda personens utstationering är slut.

4. En nationell expert som råkar ut för en arbetsolycka under utstationeringsperioden ska emellertid fortsätta att få full ersätt-

ning i enlighet med artikel 15.1 och 15.2 under hela den tid han inte kan arbeta fram till utstationeringsperiodens slut.

Artikel 12

Semester, särskild ledighet och allmänna helgdagar

1. En nationell expert ska ha rätt till två och en halv semesterdagar för varje hel månads tjänstgöring (30 semesterdagar per kalenderår).

2. Ledigheten ska godkännas i förväg av den avdelning där den nationelle experten tjänstgör.

3. En nationell expert kan efter en motiverad ansökan beviljas särskild ledighet i följande fall:

— Nationell experts giftermål: två dagar.

— Makes allvarliga sjukdom: upp till tre dagar per år.

— Makes dödsfall: fyra dagar.

— Anförvants i uppstigande led allvarliga sjukdom: upp till två dagar per år.

— Anförvants i uppstigande led dödsfall: två dagar.

— Barns födelse: tio dagar under den månad som följer på födelsen.

— Barns allvarliga sjukdom: upp till två dagar per år.

— Flyttning i samband med tillträde av tjänsten: två dagar.

— Barns dödsfall: fyra dagar.

Två dagars ytterligare särskild ledighet per tolv månadersperiod kan beviljas efter vederbörligen motiverad ansökan av den berörde.

4. Efter det att den nationelle expertens arbetsgivare har lämnat en vederbörligen motiverad ansökan kan generalsekretariatet bevilja upp till två dagars särskild ledighet per tolv månadersperiod. Ansökningarna ska bedömas från fall till fall.

5. Vid deltidarbete ska antalet semesterdagar minskas proportionellt.

6. Semesterdagar som inte tagits ut vid utstationeringens slut ska vara förverkade.

7. Punkt 3 ska inte tillämpas på nationella experter vilkas utstationering understiger sex månader. En nationell expert vars utstationering understiger sex månader kan emellertid efter en motiverad ansökan beviljas särskild ledighet genom beslut av generaldirektören vid den avdelning där han tjänstgör. Denna särskilda ledighet får inte överstiga tre dagar för hela utstationeringsperioden. Innan ledigheten beviljas, ska den ovannämnda ansvariga tjänstemannen höra generaldirektören för personal och administration.

Artikel 13

Föräldraledighet

1. En nationell expert som är gravid ska beviljas föräldraledighet under 20 veckor och under denna tid få ersättningar enligt artikel 15. Ledigheten får påbörjas tidigast sex veckor före beräknad nedkomst enligt läkarintyget och ska upphöra tidigast fjorton veckor efter nedkomsten. Vid flerbarns- eller förtidsbörd eller om det nyfödda barnet har ett funktionshinder ska ledigheten vara tjugofyra veckor. Vid tillämpningen av denna bestämmelse ska med förtidsbörd avses en födelse före slutet av den 34:e graviditetsveckan.

2. Om en nationell experts arbetsgivare enligt nationell lagstiftning beviljar längre föräldraledighet, ska ett avbrott i utstationeringen göras under den tid som överskrider den period som beviljas av generalsekretariatet. I så fall ska en period som motsvarar avbrottet läggas till i slutet av utstationeringen, om detta ligger i generalsekretariatets intresse.

3. En nationell expert kan alternativt ansöka om ett avbrott i utstationeringen för att täcka hela den period som är tillåten för föräldraledighet. I så fall ska en period som motsvarar avbrottet läggas till i slutet av utstationeringen, om detta ligger i generalsekretariatets intresse.

Artikel 14

Administration och kontroll

Administration och kontroll av ledighet ska ombesörjas av generalsekretariatets administrativa enhet. Arbetstid och frånvaro ska kontrolleras av det generaldirektorat eller den avdelning där den nationelle experten tjänstgör.

KAPITEL III

ERSÄTTNINGAR

Artikel 15

Ersättningar

1. En nationell expert har under hela sin utstationeringstid rätt till dagtraktamente. Om avståndet mellan ursprungsorten

och utstationeringsorten är högst 150 km, ska dagtraktamentet uppgå till 29,44 EUR. Om avståndet är mer än 150 km, ska dagtraktamentet uppgå till 117,74 EUR.

2. Om den nationelle experten inte har fått ersättning för flyttkostnader vare sig från generalsekretariatet eller från arbetsgivaren, ska dessutom ett månadstraktamente utgå enligt följande tabell:

Avstånd mellan ursprungsorten och utstationeringsorten (km)	Belopp i EUR
0–150	0
> 150	75,68
> 300	134,54
> 500	218,65
> 800	353,20
> 1 300	555,03
> 2 000	664,37

Traktamentet ska utbetalas i efterskott varje månad. Det ska erläggas till och med utgången av den månad då den nationelle experten i förekommande fall har flyttat enligt artikel 19.1.

3. Traktamentena ska även utbetalas vid tjänsteresor, semester, föräldraledighet, särskild ledighet samt under de allmänna helgdagar som fastställs av generalsekretariatet.

4. När en nationell expert börjar sin tjänstgöring, ska det traktamente som han har rätt till för de första 75 dagarna betalas ut i förskott i form av en klumpsumma, varefter rätten till ytterligare dagtraktamenten ska upphöra för motsvarande period. Om tjänstgöringen vid generalsekretariatet avslutas definitivt under de första 75 dagarna, ska den nationelle experten vara skyldig att återbetala ett belopp som motsvarar återstoden av denna period.

5. Under den skriftväxling som avses i artikel 1.5 ska generalsekretariatet informeras om den nationelle expertens alla förmaner av samma slag som de i punkterna 1, 2, 7 och 8 i den här artikeln. Beloppet för dessa ska dras av från motsvarande traktamenten som betalas av generalsekretariatet.

6. Dag- och månadstraktamentena ska utan retroaktiv verkan ses över varje år på grundval av hur grundlönerna för gemenskapens tjänstemän i Bryssel och Luxemburg har förändrats.

7. För den nationelle expert som tjänstgör vid något av generalsekretariatets sambandskontor eller på någon annan plats där unionen är verksam enligt ett beslut som fattats av rådet kan de traktamenten som avses i punkterna 1 och 2 ersättas med ett bostadsbidrag efter ett motiverat beslut från generaldirektören för personal och administration, om omständigheter kopplade till bostadskostnaderna på utstationeringsorten motiverar detta.

8. En särskild ersättning, vilken fastställs med hänsyn till utstationeringsorten, kan, om denna ort är belägen utanför EU, efter ett motiverat beslut från generaldirektören för personal och administration beviljas för att beakta levnadskostnaderna och särskilt svåra levnadsvillkor. Ersättningen ska utbetalas varje månad och fastställas till mellan 10 och 15 % av den grundlön som utbetalas till en tjänsteman i löneklass 1 i lönegrad AD 6 eller AST 4, beroende på vilken tjänstegrupp den nationelle experten jämföras med.

Artikel 16

Fast tillägg

1. Utom när ursprungsorten ligger högst 150 km från en nationell experts utstationeringsort, kan denne i förekommande fall erhålla ett fast tillägg, vilket ska motsvara skillnaden mellan den årliga bruttolön (med avdrag för familjetillägg) som arbetsgivaren betalar plus de ersättningar som enligt artikel 15 eventuellt utbetalas av generalsekretariatet och den grundlön som utbetalas till en tjänsteman i löneklass 1 i lönegrad AD 6 eller AST 4, beroende på vilken tjänstegrupp den nationelle experten jämföras med.

2. Detta tillägg ska utan retroaktiv verkan ses över varje år på grundval av hur grundlönerna för gemenskapens tjänstemän har förändrats.

Artikel 17

Rekryteringsort, utstationeringsort, ursprungsort och hemkomstort

1. I dessa anställningsvillkor avses med

- *rekryteringsort*: den ort där den nationelle experten utförde sina uppgifter för sin arbetsgivare omedelbart före utstationeringen,
- *utstationeringsort*: den ort i vilken den avdelning eller det kontor vid generalsekretariatet där den nationelle experten ska tjänstgöra ligger eller den ort där den nationella experten ska vara verksam enligt ett beslut som fattats av rådet,
- *ursprungsort*: den ort där dennes arbetsgivare har sitt huvudkontor,

— *hemkomstort*: den ort där den nationelle experten kommer att utöva sin huvudsakliga verksamhet efter utstationeringen slut.

2. Om rekryteringsorten eller hemkomstorten är belägen utanför Europeiska unionens territorium eller i en annan medlemsstat än den där den nationelle expertens arbetsgivare har sitt huvudkontor eller om den nationelle experten inte bedriver någon yrkesverksamhet efter utstationeringens slut, ska ursprungsorten anses vara antingen rekryteringsort eller hemkomstort, beroende på vad som är lämpligt.

Rekryteringsorten, utstationeringsorten eller utstationeringsorterna och ursprungsorten ska fastställas genom den skriftväxling som avses i artikel 1.5. Hemkomstorten ska fastställas på grundval av ett intyg från den nationelle expertens arbetsgivare.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska omständigheter i samband med arbete som utförts av en nationell expert för en annan stat än den där utstationeringsorten är belägen eller för en internationell organisation inte beaktas.

Artikel 18

Resekostnader

1. Nationella experter vilkas rekryteringsort ligger mer än 150 km från utstationeringsorten har rätt att få ersättning för resekostnader vid utstationeringens början

a) för sig själva,

b) för sin make och sina underhållsberättigade barn, förutsatt att de bor tillsammans med den nationelle experten och att flyttkostnaden ska ersättas av generalsekretariatet.

2. Om resan inte sker med flyg, ska det utgå en schablonersättning, som är begränsad till kostnaden för en tågresa i andra klass utan tillägg. Detta gäller även om resan har gjorts med bil. Om färdvägen med tåg är längre än 500 km eller om färdvägen normalt omfattar en sjöresa, kan ersättningen uppgå till den faktiska kostnaden för en flygbiljett med reducerat pris (PEX eller APEX) efter uppvisande av biljett och boardingkort.

3. Nationella experter ska för sig själva och i förekommande fall för de personer som avses i punkt 1 b ha rätt till ersättning för resekostnader till hemkomstorten vid utstationeringens slut upp till de gränser som anges ovan. Ersättningen får inte vara högre än det belopp som han skulle ha rätt till om han återvände till rekryteringsorten.

4. Nationella experter som har flyttat från rekryteringsorten till utstationeringsorten ska varje år ha rätt till en schablonersättning för resekostnaden tur och retur från utstationeringsorten till ursprungsorten för sig själva, sin make och sina underhållsberättigade barn, i enlighet med de bestämmelser som gäller vid generalsekretariatet.

Artikel 19

Flyttkostnader

1. Nationella experter kan flytta sina möbler och sitt personliga bohag från rekryteringsorten till utstationeringsorten på generalsekretariatets bekostnad efter det att generalsekretariatet först har gett sitt godkännande, i enlighet med de bestämmelser som gäller vid generalsekretariatet för ersättning av flyttkostnader, om följande villkor uppfylls:

- a) Den nationelle expertens första utstationering är två år.
- b) Den nationelle expertens rekryteringssort ligger minst 100 km från utstationeringsorten.
- c) Flyttningen görs inom sex månader från det datum då utstationeringen börjar.
- d) Godkännandet begärs minst två månader före planerat flytt-datum.
- e) Flyttkostnaderna betalas inte av arbetsgivaren.
- f) Den nationelle experten ska visa upp kostnadsförslag, kvitton och fakturor i original för generalsekretariatet samt ett intyg från arbetsgivaren som bekräftar att arbetsgivaren inte ersätter flyttkostnaderna.

2. Om inte annat följer av punkt 3 och om generalsekretariatet har lämnat ersättning för flyttningen till utstationeringsorten, ska nationella experter när de lämnar sin tjänst ha rätt till att efter förhandsgodkännande få ersättning för flyttkostnader från utstationeringsorten till hemkomstorten, i enlighet med de bestämmelser som gäller vid generalsekretariatet för ersättning av flyttkostnader, under förutsättning att villkoren i punkt 1 d och e och följande villkor uppfylls:

- a) Flyttningen får inte ske tidigare än sex månader före utstationeringens slut.
- b) Flyttningen ska vara avslutad inom sex månader efter utstationeringens slut.
- c) Det belopp för flyttkostnader som ersätts av generalsekretariatet för flyttningen vid utstationeringens slut får inte över-

stiga det belopp för flyttkostnader som han skulle ha rätt till om han återvände till rekryteringsorten.

- d) Kostnadsförslag, kvitton och fakturor för flyttningen ska ha uppvisats i original för generalsekretariatet tillsammans med ett intyg från arbetsgivaren som bekräftar att han inte helt eller delvis ersätter flyttkostnaderna.

3. Nationella experter vilkas utstationering avslutas på egen begäran eller på arbetsgivarens begäran inom två år efter utstationeringens början ska inte ha rätt till ersättning för flyttkostnader till bosättningsorten vid utstationeringens slut.

Artikel 20

Kostnader i samband med tjänsteresor

- 1. En nationell expert kan sändas på tjänsteresor i enlighet med artikel 4.
- 2. Kostnader i samband med tjänsteresor ska ersättas i enlighet med de bestämmelser som gäller vid generalsekretariatet.

Artikel 21

Utbildning

En nationell expert ska ha rätt att delta i utbildning som anordnas av generalsekretariatet, om detta ligger i generalsekretariatets intresse. Nationella experters rimliga skäl att delta, i synnerhet med tanke på deras yrkeskarriär efter utstationeringen, ska beaktas vid beslut om deltagande i utbildning.

Artikel 22

Administrativa bestämmelser

1. Nationella experter ska den första dagen av utstationeringen inställa sig på den behöriga avdelningen vid generaldirektoratet för personal och administration för att fullgöra de nödvändiga administrativa formaliteterna. Tjänstgöringen ska börja den första eller den sextonde dagen i månaden.

2. En nationell expert som är utstationerad vid något av generalsekretariatets sambandskontor ska inställa sig på generalsekretariatets behöriga avdelning på utstationeringsorten.

3. Utbetalningar ska göras i euro av generalsekretariatets behöriga avdelning till ett bankkonto som öppnats hos ett bankinstitut i Bryssel. För en nationell expert som är utstationerad vid en annan ort än Bryssel, kan utbetalningarna göras i euro till ett bankkonto som öppnats hos ett bankinstitut antingen i Bryssel eller på den nationelle expertens ursprungsort. Bostadsbidraget kan utbetalas i en annan valuta på ett bankkonto som öppnats hos ett bankinstitut på utstationeringsorten.

KAPITEL IV

KORTVARIGT UTSTATIONERADE NATIONELLT AVLÖNADE EXPERTER*Artikel 23***Kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experter**

1. I detta beslut avses med kortvarigt utstationerad nationellt avlönad expert en högt specialiserad nationell expert som utstationeras för att utföra mycket specifika uppgifter under en period av högst tre månader. Denna utstationering föranleder inte någon ersättning eller kostnad som ska betalas av rådet utom i förekommande fall sådana som avses i artikel 28, utan att detta påverkar någon annan överenskommelse mellan generalsekretariatet och den myndighet som kortvarigt utstationerar den nationellt avlönade experten.

2. Den nationellt avlönade experten får endast utstationeras i särskilda fall genom tillstånd av ställföreträdande generalsekretären. En nationellt avlönad expert får endast utstationeras i syfte att utföra uppgifter som skulle vara svåra för generalsekretariatet att fullgöra på mycket kort tid. Detta gäller

— undersökningsuppdrag,

— planering och utvärdering av specifika krishanteringsinsatser,

— deltagande i specifika krishanteringsövningar.

3. Med förbehåll för artiklarna 23–28 ska anställningsvillkoren enligt artiklarna 1–14 och 20–22 även gälla kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experter.

4. Utan att tillämpningen av artikel 5 påverkas ska den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade expertens uppträdande alltid återspegla att han är utstationerad vid rådet och anpassas till tjänstens anseende.

*Artikel 24***Utstationeringens längd**

1. Den period som anges i artikel 23.1 får förlängas en gång under en period på högst tre månader.

2. En nationellt avlönad expert kan efter en utstationering vid generalsekretariatet utstationeras på nytt enligt bestämmelserna i detta beslut, varvid följande villkor alltid ska vara uppfyllda:

— Minst ett år ska ha gått mellan den tidigare utstationeringsperiodens slut och en ny utstationering, om den nationelle experten utstationeras enligt anställningsvillkoren i detta kapitel.

— Minst tre år ska ha gått mellan den tidigare utstationeringsperiodens slut och en ny utstationering, om den nationelle experten utstationeras enligt anställningsvillkoren i artikel 1 i detta beslut.

3. I särskilda fall kan den period som anges i punkt 2 första strecksatsen förkortas genom beslut av ställföreträdande generalsekretären.

*Artikel 25***Tillämpningsområde**

1. I skriftväxlingen enligt artikel 1.5 ska det uppges vilken person som är ansvarig inom generaldirektoratet eller avdelningen, enheten, uppdraget eller övningen dit den nationellt avlönade experten kortvarigt ska utstationeras samt lämna en utförlig beskrivning av de uppgifter som han ska utföra.

2. Den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten ska få instruktioner av den ansvariga personen enligt punkt 1 om de konkreta uppgifter som åligger honom.

*Artikel 26***Försäkring**

Utan att tillämpningen av artikel 28 påverkas och genom undantag från artikel 9.2 ska den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten inte försäkras mot olycksfall av generalsekretariatet.

*Artikel 27***Arbetsvillkor**

1. Genom undantag från artikel 10.1 ska den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten respektera de arbetstidsbestämmelser som gäller på utstationeringsorten. Bestämmelserna kan ändras av den ansvariga personen vid den administrativa enhet, det uppdrag eller den övning dit den nationellt avlönade experten är utstationerad, om tjänsten så kräver.

2. Genom undantag från artikel 10.2 andra meningen får den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten endast arbeta heltid under sin utstationering.

3. Artikel 10.4 ska inte tillämpas på kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experter.

4. Administration och kontroll av de kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experternas närvaro och ledighet ska åligga den ansvarige som avses i artikel 25.2.

5. Artikel 12.3, 12.4 och 12.7 ska inte tillämpas på den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten. Denne kan emellertid efter en motiverad ansökan beviljas särskild ledighet genom beslut av generaldirektören för den avdelning dit han är utstationerad. Den särskilda ledigheten får inte överstiga tre dagar under hela utstationeringsperioden. Den ovannämnde ansvarige ska samråda med generaldirektören för personal och administration innan han beviljar ledigheten.

Artikel 28

Uppdrag

1. Om den kortvarigt utstationerade nationellt avlönade experten deltar i uppdrag på annan ort än utstationeringsorten, ska han erhålla ersättning enligt de bestämmelser som gäller vid ersättning för tjänstemannauppdrag, utom om generalsekretariatet och den myndighet som utstationerar den nationellt avlönade experten har kommit överens om något annat arrangemang.

2. Om en särskild högriskförsäkring beviljas tjänstemännen av generalsekretariatet inom ramen för ett uppdrag, ska denna förmån även tilldelas en kortvarigt utstationerad nationellt avlönad expert som deltar i samma uppdrag.

3. En kortvarigt utstationerad nationell avlönad expert som deltar i ett uppdrag utanför EU:s territorium ska omfattas av de säkerhetsarrangemang som gäller vid generalsekretariatet inom ramen för dessa uppdrag.

KAPITEL V

TILLÄMPNING AV ANSTÄLLNINGSVILLKOREN PÅ UTSTATIONERADE NATIONELLA MILITÄRER

Artikel 29

Anställningsvillkor för nationella militärer

Med förbehåll för artiklarna 30–42 ska anställningsvillkoren i de föregående kapitlen även tillämpas på de nationella militärer vid generalsekretariatet som ska bilda Europeiska unionens militära stab i enlighet med rådets beslut 2001/80/GUSP av den 22 januari 2001 om inrättande av Europeiska unionens militära stab ⁽¹⁾.

Artikel 30

Villkor

De nationella militärerna ska under utstationeringen inneha en avlönad tjänst inom krigsmakten i någon av medlemsstaterna. De ska vara medborgare i någon av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.2001, s. 7. Beslutet ändrat genom beslut 2005/395/GUSP (EUT L 132, 26.5.2005, s. 17).

Artikel 31

Anställning

Genom undantag från artikel 1.3 andra meningen ska generalsekreteraren/den höge representanten fastställa anställningsvillkoren för de nationella militärerna.

Artikel 32

Skriftväxling

För tillämpningen av artikel 1.5 ska skriftväxlingen äga rum mellan generalsekreteraren/den höge representanten och den berörda medlemsstatens ständiga representation. I skriftväxlingen ska man även ange all eventuell inskränkning av de nationella experternas deltagande i uppdragen.

Artikel 33

Utstationeringens längd

1. Genom undantag från artikel 2.1 får utstationeringens längd inte vara kortare än sex månader eller längre än tre år och den får förlängas flera gånger men den sammanlagda längden får inte överstiga fyra år.

2. Genom undantag från artikel 2.4 b ska utom i särskilda fall minst tre år ha förflutit mellan utgången av den föregående utstationeringsperioden och en ny utstationering, om förhållandena motiverar detta och det sker med generalsekreterarens/den höge representantens samtycke.

Artikel 34

Uppgifter

Genom undantag från artikel 4.1 ska de nationella militärerna, under generalsekreterarens/den höge representantens myndighet, genomföra sitt uppdrag, utföra de uppgifter och fullgöra de funktioner som åligger dem enligt bilagan till beslut 2001/80/GUSP.

Artikel 35

Möjlighet att binda generalsekretariatet utåt

Genom undantag från artikel 4.2 andra stycket kan de nationella militärerna inte binda generalsekretariatet utåt, utom efter särskilt förordnande från generalsekreteraren/den höge representanten.

Artikel 36

Säkerhetsprövning

Genom undantag från artikel 4.5 ska lämplig nivå på säkerhetsprövningen av nationella militärer fastställas i den skriftväxling som avses i artikel 1.5, varvid sekretessgraden inte får vara lägre än SECRET.

*Artikel 37***Yrkeseferenhhet**

Genom undantag från artikel 6.1 får militärer på rådgivande och utredande nivå med en hög kompetensnivå för fullgörande av de uppgifter som ska utföras utstationeras vid generalsekretariatet.

*Artikel 38***Avbrott och avslutande av utstationeringen**

1. Vid tillämpningen av artikel 7.1 på nationella militärer ska godkännandet ges av generalsekreteraren/den höge representanten.
2. Genom undantag från artikel 8.2 kan en utstationering avslutas utan varsel, om det krävs för att tillvarata generalsekretariatets eller den berörde nationella militärens nationella förvaltnings intressen eller av andra berättigade skäl.

*Artikel 39***Grovt åsidosättande av förpliktelser**

1. En utstationering kan avslutas utan varsel, om en nationell militär uppsåtligt eller av vårdslöshet grovt åsidosätter sina förpliktelser. Genom undantag från artikel 8.2 c ska beslut fattas av generalsekreteraren/den höge representanten efter det att den berörde militären först har getts tillfälle att försvara sig. Innan generalsekreteraren/den höge representanten fattar sitt beslut, ska han informera den ständige representanten för den medlemsstat i vilken den nationella militären är medborgare. Till följd av detta beslut ska de ersättningar som avses i artiklarna 18 och 19 inte betalas ut.

Innan det beslut som avses i första stycket har fattats kan den nationella militärens utstationering suspenderas, om generalsekreteraren/den höge representanten hävdar att han grovt har åsidosatt sina förpliktelser, efter det att den berörda militären har getts tillfälle att försvara sig. De ersättningar som avses i artiklarna 15 och 16 ska inte betalas ut under suspensionstiden, som inte får överstiga tre månader.

2. Generalsekreteraren/den höge representanten ska informera de nationella myndigheterna om nationella militärs brott mot de fastställda anställningsvillkoren eller de regler som avses i detta beslut.

3. Nationella militärer ska fortsätta att omfattas av sina nationella disciplinregler.

*Artikel 40***Arbetsid**

Artikel 10.2 andra meningen ska inte tillämpas på nationella militärer.

*Artikel 41***Särskild ledighet**

Genom undantag från artikel 12.4 kan generalsekretariatet bevilja obetald särskild ledighet för utbildning i arbetsgivarens regi på grundval av en vederbörligen motiverad ansökan från denne.

*Artikel 42***Ersättningar**

Genom undantag från artikel 15.1 och artikel 16 får det vid den skriftväxling som avses i artikel 1.5 fastställas att de ersättningar som där anges inte ska betalas ut.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 43***Upphävande**

Rådets beslut 2003/479/EG ska upphöra att gälla. Det ska dock fortsatt tillämpas på alla de utstationeringar som pågår då detta beslut träder i kraft utan att tillämpningen av artikel 44 påverkas.

*Artikel 44***Verkan**

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas på alla nya utstationeringar och förlängningar av utstationeringar från och med den första dagen i den månad som följer på den dag då det får verkan.

Utfärdat i Bryssel den 5 december 2007.

På rådets vägnar

J. VIEIRA DA SILVA

Ordförande

IV

(Andra rättsakter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 90/04/KOL

av den 23 april 2004

om ändring för fyrtiosjätte gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom att ett nytt kapitel införs som kapitel 24C: Tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

MED beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol ⁽²⁾, särskilt artikel 24 och artikel 5.2 b samt artikel 1 i del I av protokoll 3, och

av följande skäl:

ENLIGT artikel 24 i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet förverkliga bestämmelserna om statsstöd i EES-avtalet.

ENLIGT artikel 5.2 b i övervakningsavtalet skall Eftas övervakningsmyndighet utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om det avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om Eftas övervakningsmyndighet anser det nödvändigt.

EFTAS övervakningsmyndighet erinrar om procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd ⁽³⁾, som antogs av Eftas övervakningsmyndighet den 19 januari 1994 ⁽⁴⁾.

DEN 17 oktober 2001 antog Europeiska kommissionen ett meddelande om principerna för tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst ⁽⁵⁾.

DET meddelandet är av betydelse också för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

EN enhetlig tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet måste garanteras i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

ENLIGT punkt II, under rubriken "Allmänt", i slutet av bilaga XV till EES-avtalet skall Eftas övervakningsmyndighet efter samråd med Europeiska kommissionen anta rättsakter som motsvarar dem som antagits av kommissionen.

EFTAS övervakningsmyndighet har samrått med Europeiska kommissionen.

EFTAS övervakningsmyndighet erinrar om att den har samrått med Eftastaterna vid ett multilateralt sammanträde.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Riktlinjerna för statligt stöd skall ändras genom att ett nytt kapitel införs som kapitel 24C: Tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst. Det nya kapitlet återfinns i bilagan till det här beslutet.

⁽¹⁾ Nedan kallat "EES-avtalet".

⁽²⁾ Nedan kallat "övervakningsavtalet".

⁽³⁾ Nedan kallade "riktlinjerna för statligt stöd".

⁽⁴⁾ Offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, och i EES-supplement nr 32 med samma datum, senast ändrade genom beslut nr 62/04/KOL av den 31 mars 2004 (ännu inte offentliggjort).

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst, EGT C 320, 15.11.2001, s. 5.

2. Eftastaterna skall underrättas om detta beslut genom en kopia av beslutet inklusive bilagan.
3. Europeiska kommissionen skall i enlighet med punkt d i protokoll 27 till EES-avtalet underrättas om detta beslut genom en kopia av beslutet inklusive bilagan.
4. Beslutet, inklusive bilagan, skall offentliggöras i EES-delen i och EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*.
5. Detta beslut är giltigt på engelska.

Utfärdat i Bryssel den 23 april 2004.

På Eftas övervakningsmyndighets vägnar

Hannes HAFSTEIN

Ordförande

Einar M. BULL

Ledamot av kollegiet

BILAGA

24C. TILLÄMPNING AV REGLERNA OM STATLIGT STÖD PÅ RADIO OCH TV I ALLMÄNHETENS TJÄNST ⁽¹⁾**24C.1 Inledning**

- 1) Under de senaste tjugo åren har radio- och TV-sektorn förändrats avsevärt. Avskaffandet av monopolen, tillkomsten av nya aktörer och den snabba tekniska utvecklingen har på ett genomgripande sätt förändrat konkurrensvillkoren på området. TV-sändningar har traditionellt sett varit en reserverad verksamhet. Sedan tillkomsten har de huvudsakligen tillhandahållits av offentliga företag som en monopolverksamhet, främst på grund av den begränsade tillgången på sändningsfrekvenser och de höga inträdeshindren.
- 2) På 1970-talet gjorde emellertid den ekonomiska och tekniska utvecklingen det i ökande grad möjligt för Eftastaterna att tillåta andra operatörer att sända. Eftastaterna beslutade därmed att införa konkurrens på marknaden. Detta ledde till större valmöjligheter för konsumenterna, som fick tillgång till många nya kanaler och tjänster. Införandet av konkurrens främjade också uppkomsten av starka europeiska operatörer och dessas tillväxt samt utvecklingen av ny teknik, och garanterade en större mångfald inom sektorn. Samtidigt som Eftastaterna öppnade marknaderna för konkurrens ansåg de dock att radio och TV i allmänhetens tjänst skulle bevaras som ett sätt att garantera täckning av vissa områden och att tillfredsställa behov som de privata operatörerna inte nödvändigtvis tillfredsställer i full utsträckning.
- 3) Privata operatörer har uppmärksammat övervakningsmyndigheten på att den ökade konkurrensen och förekomsten av statligt finansierade operatörer har lett till en växande oro för möjligheterna att konkurrera på lika villkor. Klagomålen gäller överträdelse av artikel 61 i EES-avtalet i samband med den offentliga finansieringen av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst.
- 4) I dessa riktlinjer fastställs de principer som övervakningsmyndigheten kommer att följa vid tillämpningen av artikel 61 och artikel 59 i EES-avtalet på statlig finansiering av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst. Detta kommer att göra övervakningsmyndighetens politik på detta område så klar och tydlig som möjligt.

24C.2 Radio och TV i allmänhetens tjänst

- 1) I resolutionen som rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar antog den 1 januari 1999 om radio och TV i allmänhetens tjänst (nedan kallad "resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst") ⁽²⁾, anges att "radio- och TV-verksamhet i allmänhetens tjänst, med tanke på de kulturella, sociala och demokratiska funktioner, som radio- och TV-verksamhet i allmänhetens tjänst fyller för det allmänna bästa, är av avgörande betydelse för att trygga demokrati, pluralism, social sammanhållning och kulturell och språklig mångfald".
- 2) Tjänster i allmänhetens intresse inom radio- och TV-sektorn är inte jämförbara med sådana tjänster inom någon annan ekonomisk sektor, även om de har en klar ekonomisk betydelse. Det finns inte någon annan tjänst som samtidigt har så stor spridning bland befolkningen, förser den med ett stort utbud av information och innehåll, och på så sätt förmedlar och påverkar både enskilda och allmänhetens åsikter.
- 3) Radio och TV i allmänhetens tjänst har en viktig roll att spela när det gäller att främja kulturell mångfald i alla länder genom att erbjuda ett bildande programutbud, genom att ge allmänheten objektiv information, genom att garantera ett varierande programutbud och genom att demokratiskt och gratis tillhandahålla kvalitetsunderhållning ⁽³⁾.
- 4) Dessutom betraktas radio och TV allmänt som en mycket pålitlig informationskälla och dessa medier är för en ganska stor del av befolkningen den huvudsakliga källan till information. På så sätt bidrar radio och TV till den offentliga debatten och garanterar att alla invånare med tiden får en rimlig chans att delta i det offentliga livet.
- 5) Den stora betydelse som verksamheter i allmänhetens tjänst har generellt ⁽⁴⁾ erkänns också i EES-avtalet. Den centrala bestämmelsen är i detta hänseende artikel 59.2 i EES-avtalet, som lyder på följande sätt: "Företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol skall vara underkastade reglerna i detta avtal, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot de avtalsslutande parternas intresse."

⁽¹⁾ Detta kapitel bygger i stor utsträckning på kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst, EGT C 320, 15.11.2001, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 30, 5.2.1999, s. 1. Införlivat i EES-avtalet i bilaga X, punkt 4, som en rättsakt som de avtalsslutande parterna skall beakta, genom beslut nr 118/1999, EGT L 325, 21.12.2000, s. 33, och EES-supplement nr 60, 21.12.2000, s. 423 (isländska) och s. 424 (norska), ikraftträdande den 1 oktober 1999.

⁽³⁾ "The digital age European audiovisual policy." Rapport från högnivågruppen om audiovisuell politik, 1998.

⁽⁴⁾ I dessa riktlinjer motsvarar begreppet "i allmänhetens tjänst" begreppet "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse" som används i artikel 59.2 i EES-avtalet.

- 6) Europeiska gemenskapernas domstol har i två mål konstaterat att sändningsverksamhet för television kan anses vara "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse" i enlighet med artikel 86.2 i EG-fördraget ⁽⁵⁾. Domstolen har också understrukt att dessa tjänster är underkastade konkurrensbestämmelserna i den mån bestämmelserna inte hindrar att företagens särskilda uppgifter fullgörs ⁽⁶⁾.

- 7) I resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst angavs med hänsyn till radio- och TV-sektorns särskilda karaktär följande principer och villkor som skall gälla för tillämpningen av bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen:

"Bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och TV-organisationerna för att de skall utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas."

Eftersom resolutionen är införlivad i EES-avtalet som en rättsakt som de avtalsslutande parterna skall beakta ⁽⁷⁾ gäller liknande principer i EES-länderna.

- 8) I resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst bekräftades ännu en gång betydelsen av radio och TV i allmänhetens tjänst för det sociala, demokratiska och kulturella livet. "En nödvändig förutsättning för att den särskilda skyldigheten att tillhandahålla radio och TV i allmänhetens tjänst skall kunna fullgöras är att allmänheten, utan diskriminering och på grundval av lika möjligheter, har tillgång till ett brett utbud av kanaler och tjänster." Vidare måste radio och TV i allmänhetens tjänst "dra nytta av den tekniska utvecklingen", ge "allmänheten möjlighet att dra nytta av fördelarna med de nya audiovisuella tjänsterna, informationstjänsterna och den nya tekniken" och svara för "utveckling och diversifiering av verksamheten i den digitala tidsåldern". Slutligen anges att "de radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst även fortsättningsvis måste kunna erbjuda ett brett programutbud i enlighet med sitt uppdrag så som det utformats av medlemsstaterna för att rikta sig till samhället som helhet, och att det i detta sammanhang är berättigat för de radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst att försöka nå en bred publik".
- 9) Med hänsyn till dessa särskilda kännetecken, som är specifika för radio- och TV-sektorn, kan, såsom anges i resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst, ett uppdrag att sända radio och TV i allmänhetens tjänst som innebär att man tillhandahåller "ett brett programutbud i enlighet med sitt uppdrag" i princip anses som legitimt, eftersom det syftar till ett balanserat och varierat programutbud som garanterar offentliga radio- och TV-programföretag en publik av en viss storlek, och därmed också garanterar att uppdraget fullgörs, eftersom samhällets demokratiska, sociala och kulturella behov tillfredsställs och mångfalden bevaras.
- 10) Det bör noteras att kommersiella radio- och TV-programföretag, varav flera omfattas av en skyldighet att tillhandahålla radio och TV i allmänhetens tjänst, också spelar en roll när det gäller att uppfylla kraven i resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst, i den mån de bidrar till att säkerställa pluralism, berika den kulturella och politiska debatten och bredda programutbudet.

24.C.3 Det rättsliga sammanhanget

- 1) Vid tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst måste hänsyn tas till många olika faktorer. I EES-avtalet finns artikel 61 om statligt stöd och artikel 59.2 om tillämpningen av reglerna i EES-avtalet, särskilt konkurrensreglerna på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. I protokoll 3 till övervakningsavtalet fastställs arbetsordningen i ärenden om statligt stöd.
- 2) För Europeiska gemenskaperna infördes genom Amsterdamfördraget en särskild bestämmelse (artikel 16 i EG-fördraget) om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och ett tolkningsprotokoll om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst. Genom Maastrichtfördraget hade det redan införts en artikel i vilken gemenskapens roll på kulturområdet definieras (artikel 151 i EG-fördraget) och en artikel där det ges möjlighet att bevilja statligt stöd för att främja kulturen (artikel 87.3 d i EG-fördraget). EES-avtalet medger inte kulturundantag liknande det i artikel 87.3 d i EG-fördraget. Detta innebär emellertid inte att undantag för sådana åtgärder är uteslutna. Övervakningsmyndigheten har i tidigare fall godtagit att sådana stödåtgärder godkänns på kulturella grunder med stöd av artikel 61.3 c i EES-avtalet ⁽⁸⁾.

⁽⁵⁾ Artikel 86.2 EG-fördraget motsvarar artikel 59.2 i EES-avtalet

⁽⁶⁾ Mål T-69/89, Radio Telefís Éireann mot Europeiska gemenskapernas kommission, REG 1991 s. II-485, punkt 82. Mål 155/73, Giuseppe Sacchi, REG 1974 s. 409, punkt 15.

⁽⁷⁾ Se fotnot 2

⁽⁸⁾ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 32/02/KOL av den 20 februari 2002 om filmproduktion och filmrelaterad verksamhet i Norge. Närmare upplysningar finns i avsnitt 24.C.5 punkt 2 i dessa riktlinjer.

- 3) Direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽⁹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG⁽¹⁰⁾, har införlivats i bilaga X i EES-avtalet⁽¹¹⁾. Direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag⁽¹²⁾, ändrat genom kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000⁽¹³⁾, införlivades i EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 6/2001⁽¹⁴⁾. Dessa bestämmelser är föremål för tolkning av Eftadomstolen inom Eftapelaren och av Europeiska domstolen och Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt inom gemenskapspelaren. Övervakningsmyndigheten har också antagit flera riktlinjer om tillämpning av reglerna om statligt stöd som motsvarar liknande meddelanden som publicerats av EG-kommissionen.

24C.4 Tillämpningsområde för artikel 61.1 i EES-avtalet

24C.4.1 Statlig finansiering av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst med karaktär av statligt stöd

- 1) I artikel 61.1 i EES-avtalet anges att "Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalsslutande parterna."
- 2) Syftet med det statliga ingripandet har inte någon betydelse för bedömningen av om det är fråga om statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet, utan vid bedömningen granskas enbart vilka följder det statliga ingripandet har. Statlig finansiering av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst betraktas normalt som statligt stöd, om finansieringen uppfyller ovanstående kriterier. Radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst finansieras normalt med medel ur statsbudgeten eller genom en avgift på TV-innehav. Under vissa särskilda omständigheter kan staten ge kapitaltillskott till radio- eller TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst eller efterskänka sådana företags skulder. Dessa finansiella åtgärder vidtas normalt av offentliga myndigheter och inbegriper överföring av statliga medel. Om dessa åtgärder genomförs i strid med marknads-ekonomiska investeringsprinciper i enlighet med kapitel 19 i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd i fråga om offentliga myndigheters innehav och kapitel 20 om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på offentliga företag i tillverkningsindustrin⁽¹⁵⁾, gynnar de i de flesta fall endast vissa radio- och TV-programföretag och kan därmed snedvrida konkurrensen. Förekomsten av statligt stöd måste naturligtvis bedömas från fall till fall, också beroende på vilken typ av finansiering det rör sig om⁽¹⁶⁾.
- 3) EG-domstolen har konstaterat följande: "Om ett statligt finansiellt stöd eller stöd som ges med hjälp av statliga medel förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen skall denna handel anses påverkas av detta stöd"⁽¹⁷⁾. Statlig finansiering av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst kan således generellt anses påverka handeln mellan de avtalsslutande parterna. Detta gäller utan tvekan förvärv och försäljning av programrättigheter, som ofta sker på internationell nivå. Om de offentliga radio- och TV-programföretagen får sälja reklamtid, har detta också effekter utanför landets gränser, särskilt i homogena språkområden som överskrider nationsgränser. Dessutom kan kommersiella radio- och TV-programföretag ha ägare i fler än en EES-stat.
- 4) Enligt EG-domstolens och förstainstansrättens rättspraxis⁽¹⁸⁾ skall all statlig finansiering av ett visst företag betraktas som statligt stöd (under förutsättning att alla villkor för tillämpning av artikel 87.1 är uppfyllda). EG-domstolen har emellertid i sin dom rörande Altmark Trans GmbH⁽¹⁹⁾ (nedan kallad "Altmark-domen") fastställt att "en statlig åtgärd inte omfattas av artikel 92.1 [nu artikel 87.1] i fördraget i den mån som åtgärden skall anses utgöra ersättning som motsvarar ett vederlag för tjänster som det mottagande företaget har tillhandahållit för att fullgöra skyldigheter avseende allmännyttiga tjänster, när åtgärden i själva verket inte innebär att dessa företag gynnas ekonomiskt och således inte har som verkan att dessa företag får en mer fördelaktig konkurrensställning än konkurrerande företag".

⁽⁹⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽¹¹⁾ Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 82/1999, EGT L 296, 23.11.2000, s. 39, och EES-supplementet nr 54, 23.11.2000, s. 99 (isländska), och del 2, s. 69 (norska), ikraftträdande den 1 juli 2000.

⁽¹²⁾ EGT L 195, 29.7.1980, s. 35, införlivat i EES-avtalet i bilaga XV.

⁽¹³⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 75.

⁽¹⁴⁾ EGT L 66, 8.3.2001, s. 48, och EES-supplement nr 12, 8.3.2001, s. 6, ikraftträdande den 1 juni 2002.

⁽¹⁵⁾ Kapitel 19 i övervakningsmyndighetens riktlinjer om statligt stöd bygger på Europeiska gemenskapens bulletin 9-1984 om tillämpningen av [f.d.] artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget på offentliga myndigheters innehav. Kapitel 20 motsvarar kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av [f.d.] artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget (nu artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget) och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG om offentliga företag inom tillverkningsindustrin, EGT C 307, 13.11.1993, s. 3. Svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 54.

⁽¹⁶⁾ Se EG-kommissionens beslut om stöd NN 88/98, Finansiering av en reklamfri nyhetskanal med dygnetruntssändningar genom BBC:s licensavgifter, EGT C 78, 18.3.2000, s. 6, och om stöd NN 70/98, Statligt stöd till de allmänna kanalerna Kinderkanal och Phoenix, EGT C 238, 21.8.1999, s. 3.

⁽¹⁷⁾ Mål 730/79, Philip Morris Holland mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkt 11. C-303/88, Italien mot kommissionen REG 1991, s. I-1433, punkt 27. C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857, punkt 33.

⁽¹⁸⁾ Mål T-106/95, FFSA m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. II-229. T-46/97, SIC mot kommissionen REG 2000, s. II-2125, och C-332/98 Frankrike mot kommissionen, REG 2000, s. I-4833.

⁽¹⁹⁾ Mål C-280/00 Altmark Trans GmbH, Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, REG 2003, s. I-7747, punkt 89 ff.

- 5) Enligt Altmarkdomen måste dock följande fyra villkor uppfyllas för att sådan ersättning skall undgå att klassas som statligt stöd:
- För det första skall det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter skall vara klart definierade.
 - För det andra skall de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt, på så sätt att det kan undvikas att ersättningen medför att det mottagande företaget gynnas ekonomiskt i förhållande till konkurrerande företag.
 - För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter.
 - För det fjärde skall, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten."
- 6) Övervakningsmyndigheten kommer att ta hänsyn till EG-domstolens tolkning när den bedömer ekonomisk kompensation för offentliga tjänster enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Ersättning som uppfyller ovanstående kriterier utgör därför inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet och behöver inte anmälas till övervakningsmyndigheten.

24C.4.2 Stödets karaktär: befintligt stöd jämfört med nytt stöd

- 1) De program för finansiering som i dag finns i de flesta Eftastater infördes för länge sedan. Övervakningsmyndigheten måste därför preliminärt bedöma om dessa program kan anses som befintligt stöd enligt artikel 1.1 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet ⁽²⁰⁾.
- 2) Befintligt stöd regleras i artikel 1.1 i del I av protokoll 3 till övervakningsavtalet där det anges att "Eftas övervakningsmyndighet skall i samarbete med Eftastaterna fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i dessa stater. Denna myndighet skall till den senare lämna förslag till ändamålsenliga åtgärder som krävs med hänsyn till den pågående utvecklingen eller EES-avtalets funktion."
- 3) Enligt artikel 1 b i i del II av protokoll 3 till övervakningsavtalet anses med befintligt stöd "allt stöd som fanns innan EES-avtalet trädde i kraft i respektive Eftastat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter det att EES-avtalet har trätt i kraft".
- 4) I artikel 1 b v i del II av protokoll 3 till övervakningsavtalet anses med befintligt stöd även "stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av den gemensamma marknaden, utan att Eftastaten företagit någon ändring."
- 5) I enlighet med protokoll 3 till övervakningsavtalet och EG-domstolens rättspraxis ⁽²¹⁾ skall övervakningsmyndigheten undersöka om den rättsliga ram enligt vilken stödet beviljas har ändrats sedan den infördes. Övervakningsmyndigheten kommer att beakta alla de rättsliga och ekonomiska faktorer som hänger samman med radio- och TV-systemet i en viss Eftastat. Även om de rättsliga och ekonomiska faktorer som är relevanta för en sådan bedömning har många gemensamma drag i de flesta eller alla EES-stater, anser övervakningsmyndigheten att det bästa tillvägagångssättet är att göra en bedömning från fall till fall.

24C.5 Bedömning av det statliga stödets förenlighet enligt artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet

- 1) Statligt stöd till radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst måste granskas av övervakningsmyndigheten, som avgör om det kan betraktas som förenligt med EES-avtalet. De undantag som anges i artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet kan tillämpas.

⁽²⁰⁾ Motsvarar artikel 88.1 i EG-fördraget.

⁽²¹⁾ Mål C-44/93, *Namur-Les Assurances du Crédit SA mot Office National du Dueroire* och belgiska staten, REG 1994, s. I-3829.

- 2) EES-avtalet innehåller varken någon bestämmelse som motsvarar artikel 151.4 i EG-fördraget som ålägger EG-kommissionen beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i fördraget, eller något kulturundantag liknande det i artikel 87.3 d i EG-fördraget. Detta betyder emellertid inte att reglerna om statligt stöd inte medger att man tar hänsyn till de kulturella aspekterna. Övervakningsmyndigheten fastställde i ett beslut om statligt stöd till filmproduktion och filmrelaterad verksamhet i Norge att filmstöd kan godkännas på kulturella grunder i enlighet med artikel 61.3 c i EES-avtalet, förutsatt att tillräcklig hänsyn tas till de kriterier som EG-kommissionen utarbetat och att man inte avviker från EG-kommissionens praxis innan artikel 87.3 d i EG-fördraget antogs. Dessutom betonade EG-kommissionen uttryckligen i sitt beslut om stöden NN 49/97 och N 357/99 rörande ett stödpaket för irländsk film- och TV-produktion att införandet av artiklarna 151.1 och 87.3 d i EG-fördraget inte nödvändigtvis avspeglade en förändring i EG-kommissionens kulturpolitik. Vad beträffar sändningsverksamhet konstateras det i resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst att sådan verksamhet fyller en kulturell funktion och att man vid tillämpning av konkurrensreglerna bör ta hänsyn till uppdraget att verka i allmänhetens tjänst.
- 3) Det är övervakningsmyndighetens uppgift att besluta om en faktisk tillämpning av undantagsbestämmelserna i artikel 61.3 i EES-avtalet och om hur man bör ta hänsyn till kulturella aspekter. Det bör dock erinras om att de bestämmelser som medger undantag från förbudet mot statligt stöd måste tillämpas strikt. Därför anser EG-kommissionen att begreppet kultur när det gäller att undanta stöd från förbudet mot statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.3 d i EG-fördraget måste tolkas restriktivt. Samma sak gäller när övervakningsmyndigheten granskar huruvida en åtgärd kan undantas på kulturella grunder med stöd av artikel 61.3 c i EES-avtalet. I sitt beslut i ärendet rörande Kinderkanal och Phoenix konstaterar kommissionen att en medlemsstats utbildningsbehov och demokratiska behov inte har något samband med att främja kulturen⁽²²⁾. I detta hänseende bör det noteras att det finns en skillnad mellan de kulturella, sociala och demokratiska behoven i varje samhälle. Utbildning kan naturligtvis också ha en kulturell aspekt.
- (4) När medlemsstaterna beviljar statligt stöd till radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst är det vanligt att man inte skiljer mellan dessa tre behov. Det innebär att om en Eftastat inte ger en särskild definition och avsätter särskilda medel endast för att främja kulturen, kan ett sådant stöd i allmänhet inte godkännas på kulturella grunder. I de flesta fall kan stödet emellertid bedömas på grundval av artikel 59.2 i EES-avtalet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Oavsett vilken rättslig grund som används för att bedöma stödets förenlighet, kommer övervakningsmyndigheten att göra sin huvudsakliga granskning på grundval av de kriterier som fastställs i dessa riktlinjer.

24C.6 Bedömning av det statliga stödets förenlighet enligt artikel 59.2 i EES-avtalet

- 1) Enligt EG-domstolens fasta rättspraxis är artikel 86 i EG-fördraget⁽²³⁾ en undantagsbestämmelse som måste tolkas restriktivt. EG-domstolen har klargjort att en åtgärd för att kunna omfattas av ett undantag, måste uppfylla samtliga följande villkor:
- i) Tjänsten i fråga måste vara av allmänt ekonomiskt intresse och tydligt definieras som en sådan tjänst av medlemsstaten (definition).
 - ii) Medlemsstaten måste uttryckligen ha anförtrott företaget i fråga att tillhandahålla den aktuella tjänsten (tilldelning).
 - iii) Tillämpningen av fördragets konkurrensregler (i detta fall förbudet mot statligt stöd) måste förhindra att den särskilda uppgift som företaget har tilldelats utförs av företaget. Undantaget från sådana regler får inte påverka utvecklingen av handeln i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse (proportionalitetstestet).
- 2) Det är övervakningsmyndighetens uppgift att bedöma om dessa kriterier är uppfyllda när den tillämpar motsvarande artikel, dvs. artikel 59.2 i EES-avtalet på Eftastaterna.
- 3) Särskilt när det gäller radio och TV i allmänhetens tjänst måste det ovan beskrivna tillvägagångssättet anpassas mot bakgrund av resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst, som hänvisar till "det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem [radio- och TV-organisationerna], utformats och organiserats av varje medlemsstat" (definition och tilldelning) och föreskriver ett undantag från fördragets regler för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst "i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas" (proportionalitet).

⁽²²⁾ Se fotnot 16.

⁽²³⁾ Artikel 86 i EG-fördraget motsvarar artikel 59 i EES-avtalet

- 4) EG-kommissionens aktuella beslutspraxis visar att en åtgärd som inte uppfyller alla Altmarkkriterier måste analyseras i enlighet med artikel 86.2 i EG-fördraget respektive artikel 59.2 i EES-avtalet ⁽²⁴⁾.

24C.6.1 Definition av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst

- 1) För att uppfylla villkoret i punkt 24C.6.1 vid tillämpningen av artikel 59.2 i EES-avtalet, måste en officiell definition av uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse fastställas. Endast om det finns en officiell definition kan övervakningsmyndigheten med en tillräcklig grad av rättssäkerhet bedöma om undantaget i artikel 59.2 är tillämpligt.
- 2) Det är Eftastaternas ansvar att definiera vad som skall ingå i uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse. Detta kan göras på nationell, regional eller lokal nivå. Generellt gäller att denna befogenhet måste utövas med beaktande av begreppet "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse". Med hänsyn till radio- och TV-sektorns särskilda art kan en "vid" definition, som innebär att ett visst radio- och TV-programföretag anförts uppgiften att tillhandahålla ett balanserat och varierat programutbud samtidigt som en viss andel av publiken behålls i enlighet med uppdraget, anses vara berättigad enligt artikel 59.2. En sådan definition skulle överensstämma med syftet att tillgodose samhällets demokratiska, sociala och kulturella behov och att garantera mångfalden, inbegripet kulturell och språklig mångfald.
- 3) På liknande sätt kan uppdraget att verka i allmänhetens tjänst innefatta vissa tjänster som inte är "program" i traditionell bemärkelse, t.ex. informationstjänster via Internet, i den mån de syftar till att tillgodose samma demokratiska, sociala och kulturella behov i samhället och även beaktar utvecklingen av och mångfalden hos verksamheter i den digitala tidsåldern.
- 4) Om uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse utvidgas till att även omfatta nya tjänster, bör definitionen och beslutet om tilldelning anpassas därefter inom gränserna i artikel 59.2 i EES-avtalet.
- 5) Det är övervakningsmyndighetens uppgift att kontrollera att Eftastaterna följer EES-avtalets bestämmelser. När det gäller definitionen av radio och TV i allmänhetens tjänst, är övervakningsmyndighetens roll begränsad till att kontrollera uppenbara felaktigheter. Det åligger inte övervakningsmyndigheten att besluta om ett program skall tillhandahållas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och inte heller att ifrågasätta en viss produkts art eller kvalitet. En uppenbar felaktighet i definitionen av uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse kan dock uppstå om uppdraget omfattar verksamheter som rimligen inte kan anses tillgodose de "demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle". Detta skulle normalt vara fallet för t.ex. e-handel. I detta sammanhang bör det erinras om att uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse beskriver de tjänster som erbjuds allmänheten i allmänhetens intresse. Frågan om definitionen av uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse får inte förväxlas med frågan om vilken finansieringsmekanism som valts för att tillhandahålla dessa tjänster. Detta innebär att radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst kan utföra kommersiella verksamheter för att få intäkter, t.ex. försäljning av reklamtid, men att sådana verksamheter normalt inte kan betraktas som en del av uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse.
- 6) Definitionen av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst bör vara så exakt som möjligt. Det får inte råda några tvivel om huruvida Eftastaten har avsett att en viss verksamhet som utförs av det företag som anförts trots att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse skall omfattas av uppdraget eller inte. Utan en klar och tydlig definition av de skyldigheter som åläggs det radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst, kan övervakningsmyndigheten inte utföra sin uppgift enligt artikel 59.2 i EES-avtalet och därmed inte bevilja några undantag enligt den artikeln.
- 7) En tydlig angivelse av vilka verksamheter som ingår i uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse är också viktigt för att företag som inte verkar i allmänhetens intresse skall kunna planera sina verksamheter.
- 8) Slutligen bör uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse vara exakt, så att Eftastaternas myndigheter har möjlighet att effektivt kontrollera att det utförs på det sätt som beskrivs i följande kapitel.

24C.6.2 Tilldelning och kontroll

- 1) För att ett företag skall kunna komma i fråga för ett undantag enligt artikel 59.2 i EES-avtalet, bör uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse anföras ett eller flera företag genom en officiell handling (t.ex. lagstiftning, avtal eller direktiv).
- 2) Det räcker dock inte att det radio- och TV-företag som verkar i allmänhetens tjänst formellt har anförts trots att tillhandahålla en väldefinierad tjänst av allmänt intresse, utan det krävs också att denna tjänst verkligen tillhandahålls på det sätt som förutses i de formella bestämmelserna mellan staten och det aktuella företaget. Det är därför önskvärt att en lämplig myndighet eller ett särskilt utsett organ kontrollerar tillämpningen. Behovet av en sådan myndighet eller ett sådant organ som ansvarar för kontrollen är uppenbart när det aktuella företaget åläggs kvalitetsnormer. Det ankommer inte på övervakningsmyndigheten att bedöma om kvalitetsnormerna följs. Den måste kunna förlita sig på att Eftastaterna utövar en lämplig kontroll.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslut i ärende C62/1999, RAI, punkt 99, och ärende C85/2001, RTP, punkt 158.

- 3) Eftastaterna har behörighet att välja vilket slags system de vill ha för att kontrollera att tjänsterna i allmänhetens intresse fullgörs. Ett sådant organ kan vara effektivt endast om det är fristående från det företag som anförtrots att tillhandahålla tjänsterna av allmänt intresse.
- 4) Om det inte finns tillräckliga och pålitliga indikationer på att tjänsten av allmänt intresse faktiskt tillhandahålls enligt uppdraget, kan övervakningsmyndigheten inte utföra sina uppgifter enligt artikel 59.2 i EES-avtalet och därmed inte heller bevilja några undantag enligt denna artikel.

24C.6.3 Finansiering av radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst och proportionalitetstestet

24C.6.3.1 Valet av finansiering

- 1) Uppdraget att verka i allmänhetens tjänst kan vara kvantitativt, kvalitativt eller båda delarna. Oavsett form kan det berättiga till kompensation, så länge det leder till extrakostnader som programföretaget normalt inte skulle ha ådragit sig.
- 2) Finansieringssystemen kan grovt delas in i två grupper, nämligen "en enda form av finansiering" och "dubbel finansiering". Gruppen "en enda form av finansiering" omfattar de system där det radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst finansieras med offentliga medel från en enda källa, oavsett finansieringens form. System med "dubbel finansiering" omfattar en mängd olika system, där radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst finansieras genom olika kombinationer av statliga medel och intäkter från kommersiell verksamhet, såsom försäljning av reklamtid eller program.
- 3) I resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst anges följande: "Bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst [...]." Detta inbegriper även valet av finansieringstyp. Så länge konkurrensen på den berörda marknaden (annonsering och inköp eller försäljning av programmaterial) inte påverkas i en omfattning som står i strid med gemensamma intressen, finns det inget principiellt fel med att offentliga medel och annonsering blandas.
- 4) Eftastaterna får själva välja hur radio och TV i allmänhetens tjänst skall finansieras, men övervakningsmyndigheten måste enligt artikel 59.2 i EES-avtalet kontrollera att undantaget från den sedvanliga tillämpningen av konkurrensreglerna för tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte påverkar konkurrensen på EES-marknaden på ett oproportionerligt sätt. Proportionalitetstestet är av "negativ" karaktär, dvs. det undersöker huruvida den antagna åtgärden inte är oproportionerlig. Stödet bör inte heller påverka handeln i en omfattning som strider mot gemensamma intressen.
- 5) I resolutionen om radio och TV i allmänhetens tjänst bekräftas detta tillvägagångssätt även för radio och TV i allmänhetens tjänst. Där anges att finansieringen inte får påverka "handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas".

24C.6.3.2 Krav på insyn i bedömningen av statligt stöd

- 1) För att övervakningsmyndigheten skall kunna göra den ovan beskrivna bedömningen krävs en klar och exakt definition av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst och en klar och tydlig åtskillnad mellan verksamhet i allmänhetens tjänst och annan verksamhet. För att garantera insyn och tydlig ansvarsfördelning krävs normalt redan på nationell nivå att företagen har separata konton för dessa verksamheter när offentliga medel används. Separata konton är nödvändiga för att övervakningsmyndigheten skall kunna genomföra proportionalitetstestet. Det ger den ett verktyg för att undersöka misstänkt korssubventionering och möjlighet att försvara berättigad ekonomisk kompensation för uppdrag av allmänt ekonomiskt intresse. Endast på grundval av ordentlig kostnads- och intäktsfördelning kan det avgöras om den offentliga finansieringen faktiskt är begränsad till nettokostnaderna för uppdraget att verka i allmänhetens tjänst och därmed godtagbar enligt artikel 59.2 i EES-avtalet.
- 2) Kravet på insyn i de finansiella förbindelserna mellan offentliga myndigheter och offentliga företag och mellan företag som beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter eller som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse regleras i direktiv 80/723/EEG ⁽²⁵⁾.
- 3) Eftastaterna har genom direktiv 80/723/EEG ålagts att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att alla företag som beviljas särskilda eller exklusiva rättigheter eller anförtrots att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och får statligt stöd i någon form samtidigt som företaget har annan verksamhet gör följande: a) skiljer mellan olika verksamheter (dvs. tjänster av allmänt intresse och övriga tjänster) i sin interna bokföring, b) bokför alla kostnader och intäkter korrekt på grundval av konsekvent tillämpade och objektivt försvarbara kostnadsredovisningsprinciper och c) klart redovisar de kostnadsredovisningsprinciper som ligger till grund för de olika kontona.

⁽²⁵⁾ Se fotnot 12.

- 4) Det allmänna kravet på insyn gäller också radio- och TV-programföretag som det erinras om i det femte skälet i direktiv 2000/52/EG⁽²⁶⁾. De nya kraven gäller särskilt radio- och TV-organisationer som verkar i allmänhetens tjänst och som får statligt stöd och har anförtror att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, för vilka det statliga stödet inte har fastställts till en lämplig tidsperiod genom ett öppet, genomblickbart och icke-diskriminerande förfarande. Skyldigheten att föra separata konton gäller inte radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst och som endast tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och inte har någon verksamhet utöver dessa tjänster.
- 5) Inom radio- och TV-sektorn vållar separata konton inte några särskilda problem på intäktssidan, men på kostnadssidan är det inte lika enkelt, eller till och med omöjligt, att föra separata konton. Detta beror på att inom radio- och TV-sektorn kan Eftastaterna anse att programföretagets hela programutbud omfattas av uppdraget att tillhandahålla tjänster i allmänhetens intresse, men samtidigt tillåta att företaget utnyttjas kommersiellt. Olika verksamheter har med andra ord i stor utsträckning samma produktionskostnader.
- 6) Av dessa skäl anser övervakningsmyndigheten att radio- och TV-programföretagen för intäktssidan bör lämna en detaljerad redovisning över källorna och alla intäkter som härrör från utförandet av verksamheter som inte ingår i uppdraget att verka i allmänhetens tjänst.
- 7) På kostnadssidan bör kostnader som är specifika för den verksamhet som inte ingår i uppdraget tydligt anges. Om samma resurser – personal, utrustning, fasta anläggningar etc. – används både för att utföra tjänster som omfattas av uppdraget och tjänster som inte gör det, bör kostnaderna för dem fördelas på grundval av skillnaderna i företagets totala kostnader med och utan verksamheterna av allmänt intresse⁽²⁷⁾.
- 8) Ovanstående innebär att, till skillnad mot det tillvägagångssätt som generellt används inom andra sektorer för allmännyttiga tjänster, behöver kostnader som helt hänför sig till verksamheter i allmänhetens tjänst, men som även kommer kommersiella verksamheter till godo, inte fördelas mellan de två verksamheterna och kan alltså helt tilldelas den verksamhet som ingår i uppdraget. Detta skulle kunna vara fallet t.ex. för produktionskostnaderna för ett program som visas som en del av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst men också säljs till andra programföretag. Det främsta exemplet skulle dock vara antalet tittare, som genereras både för att fullgöra uppdraget och för att sälja reklamtid. Det anses att en fullständig fördelning av dessa kostnader mellan de båda verksamheterna riskerar att bli skönsmässig och inte meningsfull. Kostnadsfördelning med utgångspunkt från separata konton bör dock inte förväxlas med kostnadstäckning när det gäller att definiera prissättningspolitik. Denna fråga tas upp i avsnitt 24C.6.3.3, punkt 2.

24C.6.3.3 Proportionalitet

- 1) När övervakningsmyndigheten gör proportionalitetstestet utgår den från att den statliga finansieringen normalt är nödvändig för att företaget skall kunna fullgöra sitt uppdrag att verka i allmänhetens tjänst. För att det statliga stödet skall godkännas enligt detta test krävs dock att det inte överstiger nettokostnaderna för uppdraget att verka i allmänhetens tjänst, med beaktande av andra direkta eller indirekta intäkter som härrör från uppdraget. Den nettofördel som verksamheter som inte omfattas av uppdraget får från den verksamhet som omfattas av uppdraget kommer därför att beaktas vid bedömningen av stödets proportionalitet.
- 2) Å andra sidan kan det uppstå snedvridningar på marknaden som inte är nödvändiga för att uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall kunna fullgöras. Om ett radio- och TV-företag som verkar i allmänhetens tjänst får eventuella lägre vinster täckta av statligt stöd, kan företaget ha skäl att hålla nere priserna för reklam eller andra verksamheter på marknaden som inte omfattas av uppdraget, eftersom detta kan minska konkurrenternas intäkter. Ett sådant beteende från ett radio- och TV-företag som verkar i allmänhetens tjänst skulle, om det påvisades, inte anses vara en följd av uppdraget. Om ett radio- och TV-företag som verkar i allmänhetens tjänst pressar priserna inom verksamheter som inte omfattas av uppdraget under vad som är nödvändigt för att täcka fristående kostnader som en effektiv kommersiell operatör i en liknande situation normalt skulle behöva täcka, skulle ett sådant beteende vara ett tecken på en överkompensation för skyldigheterna som omfattas av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst och skulle under alla omständigheter påverka handelsvillkoren och konkurrensen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset.
- 3) När övervakningsmyndigheten utför proportionalitetstestet kommer den följaktligen att beakta om eventuella snedvridningar av konkurrensen till följd av stödet kan rättfärdigas av behovet att fullfölja och finansiera uppdraget i allmänhetens tjänst enligt Eftastatens definition. Om nödvändigt kommer övervakningsmyndigheten också att vidta åtgärder mot bakgrund av andra bestämmelser i EES-avtalet.

⁽²⁶⁾ Se fotnoterna 13 och 14.

⁽²⁷⁾ Detta innebär en hänvisning till den hypotetiska situation där verksamheterna som inte ingår i uppdraget att verka i allmänhetens intresse avslutas; de kostnader som företaget då skulle slippa motsvarar den del av de gemensamma kostnaderna som skulle tilldelas verksamheter som inte ingår i uppdraget.

- 4) Analysen av vilka effekter det statliga stödet har på konkurrensen och utvecklingen av handeln måste utgå från de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. Den faktiska konkurrensstrukturen och andra kännetecken på de olika marknaderna kan inte beskrivas i detta meddelande, eftersom de i allmänhet skiljer sig ganska mycket åt. Av samma skäl kan dessa riktlinjer inte på förhand definiera de villkor som måste vara uppfyllda för att det aktuella radio- och TV-programföretagets priser skall ligga i linje med de principer som förklaras i punkt 2 i avsnitt 24.C.6.3.3. Därför kan bedömningen enligt artikel 59.2 i EES-avtalet av huruvida statligt stöd till radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst är förenligt med gemensamma intressen endast göras från fall till fall i enlighet med övervakningsmyndighetens praxis.
- 5) I sin bedömning kommer övervakningsmyndigheten att ta hänsyn till det faktum att om det statliga stödet är nödvändigt för att fullgöra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst kan systemet som helhet ha den positiva effekten att det finns alternativa leverantörer kvar på vissa relevanta marknader ⁽²⁸⁾. Denna effekt måste dock vägas mot eventuella negativa effekter av stödet, till exempel att det hindrar andra operatörer från att gå in på dessa marknader, vilket innebär att man tillåter en oligopolistisk marknadsstruktur, eller att företag som verkar i allmänhetens tjänst ägnar sig åt konkurrenshämmande beteende på de relevanta marknaderna.
- 6) Övervakningsmyndigheten kommer också att ta hänsyn till de svårigheter som vissa mindre Eftastater kan ha med att anskaffa de nödvändiga medlen, om kostnaden per invånare för tjänsten i allmänhetens intresse (allt annat lika) är högre ⁽²⁹⁾.

⁽²⁸⁾ Detta innebär inte att statligt stöd kan godtas som ett redskap som ökar utbudet och konkurrensen på en marknad. Statligt stöd som innebär att en operatör blir kvar på marknaden trots återkommande förluster orsakar en allvarlig snedvridning av konkurrensen, eftersom det på lång sikt leder till ökad ineffektivitet, ett mindre utbud och högre priser för konsumenterna. Att avlägsna rättsliga och ekonomiska inträdeshinder, tillämpa en effektiv konkurrenspolitik och främja mångfald är effektivare metoder i detta hänseende. Naturliga monopol omfattas normalt av särskild reglering.

⁽²⁹⁾ Liknande svårigheter kan också uppstå när radio och TV i allmänhetens tjänst vänder sig till språkliga minoriteter eller lokala behov.

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1875/2006 av den 18 december 2006 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

(Europeiska unionens officiella tidning L 360 av den 19 december 2006)

På sidan 99 under rubriken till punkt 15, första stycket andra meningen, ska det

i stället för: "Tullförfarandet skall anges med hjälp av de koder som används i andra eller tredje delfältet i fält 1 i det administrativa enhetsdokumentet."

vara: "Tullförfarandet ska anges med hjälp av de bokstäver som används som kolumntitlar (A till K) för att identifiera tullförfaranden i tabellen i avdelning I B i bilaga 37."

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1459/2007 av den 10 december 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1858/2005 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Sydafrika

(Europeiska unionens officiella tidning L 326 av den 12 december 2007)

På sidan 19

skäl 14, ska det

i stället för: "I kommissionens beslut 2007/1459/EG ..."

vara: "I kommissionens beslut 2007/814/EG ...",

fotnot 1, ska det

i stället för: "(¹) Se sidan 18 i detta nummer av EUT.",

vara: "(¹) Se sidan 25 i detta nummer av EUT."
